

че : ты; нити пакъ можяхъ да си дока-
жѣтъ и да ся надговаряють единъ другый.
Най-послѣ ся съгласихъ и отидохъ при
льва на сждѣ. Той гы поглѣда, засмѣ ся
и имѣ рече: „ Ты не си ли воля? И ты
не си ли магаре? Пакъ сте сѣднѣли да
ся карате, кой е по-мѣдъръ? Махнѣте
ся отъ очиты ми! „ Тѣ ся заблѣяхъ и
двамината въ льва, и ся върнѣхъ у до-
ма си. —

ОТЧЕ НАШЪ.

Въ едно село подъ планинѣтъ има-
ше единъ старецъ, който умѣяше по е-
динъ особитъ начинъ да примирява тыя
които имахъ нѣкакво разногласіе.

Единъжъ дойдохъ при него двама душъ
селяне, които имахъ еднѣ много несог-
днѣ расправѣ, защото и на двамата по-
вече надлѣжяше да изгубяють, нежели да
спечелять. Старецътъ ся опыта да гы
примири, за това имѣ говоряше да по-
стѣпять като братія и разумно; нѣ се-